

ANY 34 NÚM. 70
Hivern / Primavera 2013-14

Redacció:

Centre Cultural del Collsacabra
Mas l'Avenc, 08511 Tavertet
629 677 449
centreculturaldelcollsacabra@gmail.com
elscinglesrevista.blogspot.com

Coordinació: Belinda Parris

Maquetació: Helena Vilar

Consell de redacció: Xavier Viladomat

Promoció i distribució: Adam Macià

Correcció lingüística: Elisabet Pérez

Impressió: Gràfiques DIAC
Rda. Camprodon, 2- 08500 VIC

Coordinador digital: Jordi Mas
i Christina Abey

La redacció no es fa responsable del contingut dels treballs que hi apareixen signats, ja que expressen l'opinió dels seus autors.

«Els Cingles» és una publicació de divulgació cultural editada per l'Associació Centre Cultural del Collsacabra (CCC) i es publica sense cap finalitat de lucre.

Dipòsit legal: B-8.390-79
ISSN 2013-7133

Associació CCC

Revista Els Cingles de Collsacabra

629 677 449 (veu i sms)
L'Avenc de Tavertet, 08511

Inscrita a 20 de febrer, 2012 a la secció 1ª del Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya, CIF G65633240

Col·laboració: 3,5€

Editorial

«Tot això passava en dies forts d'hivern quan el vent xiulava al seu pas i picava contra els gruixuts murs de la casa, queien ruixats d'aigua que espetegaven a la teulada o bé es veien cobrir-se els turons de neu. Tots aquests esdeveniments feien que la petita societat familiar visqués amb una comunicació i unió». Ens escrivia en Jordi Sanglas i Puigferrer, veí que tots recordem amb afecte, en el seu llibre *Tavertet, Cent anys d'història*.

Aquest any hem vist marxar massa aviat en Joel Casanovas, contribuent d'*Els Cingles*, historiador, gran comunicador i entusiasta. Ens ha deixat també en Lluçia Mas que, amb el seva gentilesa, va estimar tant Tavertet i, entre altres activitats, feia una mini pel·lícula amb actors del poble que explicava l'atracció de la ciutat per a un pagès cansat de tanta quietud. I, també, ha marxat fa poquet en Jordi Gumí, que tots recordarem amb enyorança per aquestes festes quan vegem algun Pare Noel, perquè, amb la mateixa bondat, s'entregava a qualsevol esdeveniment amb la seva càmera sempre a punt de fer la foto.

I ara és l'hivern, quan el vent xiula i sembla que mai s'acabarà el fred, quan els cels són plens d'estrelles, però de vegades les llàgrimes no ens les deixen veure. Pels amics íntims i, sobretot, familiars d'aquests veïns del Collsacabra i es fa extensiu per tothom que ha perdut un ésser estimat recentment, només els podem fer costat, com les flames que escalfen la llar i fan brillar els ulls de tristor, però també d'esperança. El Collsacabra el formen boscos, cingleres, camins, pastures, carrers i places, però, què seria un territori sense la seva gent?

Amb l'ajuda del record de petit d'en Jordi Sanglas, quan la vida era més dura però també més senzilla, la nostra societat, també com una família, hauria de viure amb més comunicació i encara molta més unió. Per ajudar aquells que senten una pèrdua, per ajudar el veí que no té feina, per abraçar aquell que està trist i assegurar-los que, malgrat sigui l'hivern i sembli interminable l'espera, la primavera vindrà.

ASSOCIACIÓ
CENTRE
CULTURAL DEL
COLLSACABRA

Generalitat de Catalunya
**Departament
de la Presidència**

Consell Comarcal

d'Osona